

ΣΤΑΥΡΟΣ.

— "Ἦθελα σταυρός σου
Νάμουν—τί καλό!—
Τὸν χιονολαιμὸ σου
Νὰ γλυκοφιλῶ.

Κι' ἂν ἡ ἀλυσίδα
Κάποτε κοπῇ,
Νὰ γλυστρῶ μ' ἐλπίδα
Ἵστα ζεστά! — «Ντροπή!»

— Τί!... ντροπή, Κυρία,
Εἶπες; Ἵς καλὸ!...
Καὶ ποῖός εἰν' αἰτία,
Σὲ παρακαλῶ;

Πετεινός.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ.

III

Γεμάτη εὐθυμία μὴ νύχτα χόρευε.
— Δὲν ἤμουναι σιμά της — ὅλο ρητόρευε,
Γελοῦσε μὲ τὸν ἕνα, μὲ ἄλλον μάλωνα,
Κ' ἐτρέλλαινε καθένα, μικρὸ μεγάλων.

Μονάχη μὴ στιγμούλα τὴν ἐξεχάσανε·
Σὰν νὰ ποθοῦσε κάτι, σὰ νὰ ξανάσανε,
Ἵς ἀμέσως 'ς τ' ἀνθισμένα τὰ μαγουλάκια της
Δυὸ δάκρυα κυλίσαν ἀπ' τὰ ματάκια της.

Δὲ θέλω τίποτ' ἄλλο· ἦταν· γιὰ μένανε·
Γλεντάτε, δὲ ζηλεύω τώρα κανέναν·
Ἵς ἐσὰς ἂν ἔχει δείξει πλούτη λαμπρότερα,
Τὰ δυὸ της διαμαντάκια εἶν' ἀκριβώτερα.

IV

— Τραγοῦδι' ἀποκρηάτικα κι' αὐτὰ νὰ ποῦμε τάχα
Π' ὄλω γιὰ τὴν ἀγάπη σου μᾶς κοπανοῦν μονάχα!
Σὰ μεθυσμένος ποῦ κινᾷ 'ς τὸ σπῆτί του νὰ πάη
Καὶ πάλι 'ς τὸ κρασί γυρνᾷ χωρὶς νὰ τὸ νογᾷ.

— Ἀπ' τὸ κακό μου, Κύριοι, θὰ πέσω νὰ πεθάνω
Ποῦ χάνω τοὺς ἐπαίνους σας... μὰ πάντα σὰς ξεχάνω
Ὅταν γιὰ στίχους 'ς τὸ χαρτί τὴν πένα μου σιμώνω,
Κι' οἱ ἀναγνώσταί μου θαρρῶ αὐτὴ πῶς εἶνε μόνο.

— Μὰ τότε τοῦ **Μὴ Χάνεσαι** ταῖς στήλαις τί ταῖς
[πιάνεις;
Δὲν τ' ἀστελνες χειρόγραφα 'ς αὐτὴ, χαρὰ 'ς ἐσένα;
— Ἔχετε δίκιο, Κύριοι, ἀλλὰ, καταλαμβάνεις
Μὲ πρὸ πολλῇ εὐχαρίστησι τὰ βλέπει τυπωμένα.

Κοχτήης.

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ
ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ.

Εἶνε ὁ χάρτης δάπεδον αἰθούσης,
Κ' οἱ στίχοι εἰς χορὸν πετώντα ζεύγη
Ἐπὶ τοῦ χάρτου στροβιλιζοῦσι.
Ἔρχεται ἐν, ἐνῶ τὸ ἄλλο φεύγει...
Ἄλλ' ὅμως πάντα κανονίζουσι
Τὸ βῆμα των πρὸς τὸν ρυθμὸν τῆς μουσῆς.

Χάρτην στιλπνὸν τίς σ' εἶπε νῦν νὰ δώσης
Ἐνῶ... ὦ νά! λευκὴν οὐρὰν πατήσας
Εἰς *καβαλλιέρος* μου κρημνίζεται,
Γονυπετεῖ τὴν *γτάμαρ* του κρατήσας...
Πλὴν διὰ τοῦτο δὲν ζαλίζεται·
Αἰ μὴ δὲν ἔχει ὁ χορὸς καὶ πτώσεις;
Ἀράχνη.

ΜΑΚΡΥΑ ΣΟΥ.

Ἄν μοῦ 'πῇ κανεῖς
Πῶς μὲ λησμονεῖς,
Θᾶν' αὐτὸ γιὰ μένα
Δυὸ φορεῖς χαμός·
Μιὰ ὁ ξεχαμὸς,
Κι' ἄλλη μιὰ τὰ ξένα... .

Κι' ἂν μοῦ 'πῇ κανεῖς
Ὅτι μὲ πονεῖς,
Ὅτι μ' ἐνθυμεῖσαι,
Πάλι συμφορά!
Ποῦ γιὰ μὲ χαρὰ,
Ὅπου σὺ δὲν εἶσαι;

Εἴτε λησμονεῖς,
Εἴτε μὲ πονεῖς,
Εἶμαι μακριὰ σου...
Πότε θὰ νὰ 'ρθῶ,
Κι' ἂν λησμονηθῶ,
Νᾶμαι κἂν σιμά σου.

Σπάρος.

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ

νεωτάτων μπαστούνιων, λαιμοδετών, μύρων
καὶ ἀρωματικῶν σαπώνων

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ

νεωστὶ κομισθεῖσα εἰς τὸ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ — ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ.

τοῦ κ. Λεοδύση

Κατὰ τὴν Ὁδὸν Σταδίου ἀντικρὺ τοῦ Βα-
σιλικοῦ Σταύλου.